

သိန်းမင်းစာပေ

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ပျိုလှပျိုလှနိုးစေ

ခံစားချက်ရှိစေစားရာ

(၁)

စုယဉ်ဘုန်းက ကြေးမုံပြင်တွင် ထင်ဟပ်နေသော သူမရဲ့ ရုပ်သွင်ကို ပီတိအားရစွာ ကြည့်လိုက်သည်။ ။ ဖြူဖွေးသော သတို့ သမီးဝတ်စုံနှင့် အလွန်ကို လှပတင့်တယ်နေသည်။ ။

ချောမွေ့လှသော မျက်နှာကို မိတ်ကပ်နှင့် ပြင်ဆင်ထားသဖြင့် အလှတွင် အယဉ်ဆင့်ကာ ရှုမငြီးစရာပါ။ သေးသွယ်ကျစ်လျစ်သော ကိုယ်လေးပေါ်မှာ ဝတ်စုံက ချပ်ရပ်စွာရှိနေပါသည်။ ။

"လှလိုက်တာ စုယဉ်ရယ်"

သူ ပြင်ဆင်သည် ကို ဘေးကထိုင်ကြည့်နေသော အေးအေးက အားကျစွာပြောလိုက်သည်။ ။ စုယဉ်ဘုန်းက သူ့ရဲ့ မှန်တင်ခုံအတွင်းက ဘူးလေးကိုထုတ်ပြီး အလှပြင်ပေးနေသောသူကို ပေးလိုက်သည်။ ။

"ဒီပုလဲလည်ဆွဲလေး ဆွဲပေးပါနော်"

"ဒီမှာ စိန်ကြိုးတွေ ဆွဲပြီးပြီလေ၊ ပုလဲထပ်ဆွဲလို့ ဘယ်လှမလဲ"

"အဲဒါလေးကို လှအောင်ဆွဲပေးပါ"

"ပုလဲကြိုးက လှပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုရောဆွဲရင် ကြည့်ကောင်းမှာ မဟုတ်လား"

"အဲဒါ စုယဉ်ရဲ့ သတို့ သားက လက်ဆောင်ပေးထားလို့ ပါ"

"သြော် ဒီလိုလား"

အလှပြင်ဆရာမက ရယ်ပြီး ပုလဲကြိုးလေးကို ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ပုလဲကြိုးလေးက လှလိုက်တာ၊ တန်ဖိုးလည်း ကြီးမှာပဲ"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ စုယဉ်မွေးနေ့တုန်းက ကိုရဲလွင်ဝယ်ပေးတာပါ"

"သတို့သားက စုယဉ်ဘုန်းကို အတော်ချစ်တယ်ထင်တယ်"

"ပြောမနေနဲ့ မမရေ စုယဉ်ကလည်း ကိုရဲလွင်ကို သိပ်ချစ်တာ"

ဘေးကနေ အေးအေးက ဝင်ပြောလိုက်သဖြင့် စုယဉ်ဘုန်းက
ရှက်ပြီးလေးပြီးလိုက်သည်။ ။

"ဒါဆို သတို့သမီးက သိပ်ကံကောင်းတာပေါ့"

"ဟုတ်တယ် မမရဲ့ ၊ သတို့သားက ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနဲ့
သိပ်ချောတာ၊ အေးတောင် အားကျတယ်သိလား"

"ဒါဆို အေးလည်း အားကျမခံ မင်္ဂလာဆောင်တော့လေ"

"စုယဉ်ကလည်း အေးမှာ မူးလို့ ရှူစရာ ရည်းစားတောင် မရှိတာ သိ
ရက်နဲ့ "

"ဒါဆို ကူညီရမှာပေါ့"

အလှပြင်ဆရာမက နောက်ပြောင်လိုက်ပြီး သွယ်လှသော စုယဉ်ဘု
န်းရဲ့ လည်ပင်းမှာ ပုလဲကြိုးကို ဆွဲပေးလိုက်သည်။ ။

"ဆွဲလိုက်တော့လည်း ပုလဲကြိုးလေးက လှသားပဲ"

"လှမှာပေါ့ မမရယ် ကိုရဲလွင်က သူ့အချစ်တွေကိုပါ ပုလဲထဲ ထည့်
ပေးထားတာ"

အေးအေးက ဝင်ပြီးနောက်ပြောင်လိုက်ပါသည်။ ။ စုယဉ်ဘုန်းက ပြုံးရင်းနှင့် တွေးသည်။ ။

"ဟုတ်တယ်၊ ကိုလွင်ရဲ့ အချစ်တွေက အဲဒီပုလဲလေးတွေထဲမှာလည်း ရှိနေတယ်၊ ပုလဲဆိုတာ ကမာကောင်ရဲ့ မျက်ရည်ဆိုပေမယ့် ငါ့အတွက် အချစ်တွေသိကုံးထားတဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်ပါ"

စုယဉ်ဘုန်းက တွေးရင်း အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေသည်။ ။ သိပ်ကိုချောပြီး ချစ်တတ်သော ရဲလွင်ကို သူရသည် မှာ ကံကောင်းလေစွဟု တွေးသည်။ ။

"သတို့ သားရော၊ မလာသေးပါလား"

"သူက သူတိုက်ခန်းကနေ အိုင်ဘီစီကို တိုက်ရိုက်လာမှာ "

"ဪ ဟိုမှာ ဆုံမှာ ပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့"

"သူတို့ က အဲဒီမှာ ပွဲမစခင် လက်မှတ်ထိုး လက်ထပ်ပြီးမှ တစ်ခါတည်း ဧည့်ခံပွဲလုပ်မှာ လေ"

"ဪ သူများ တွေ လက်ထပ်သလို လက်ထပ်တာတစ်ရက်၊ ဧည့်ခံတာတစ်ရက် မဟုတ်ဘူး ပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ကောင်းတာပေါ့ တစ်ရက်တည်းနဲ့ ပြီးသွားတာပေါ့"

စုယဉ်ဘုန်းရဲ့ ပါးပေါ်သို့ ဘရုပ်(ရှ)လေးနှင့် မိတ်ကပ်ကို ညှိပေးပြီး အလှပြင်ပေးသူကပြောသည်။ ။

"ကဲ ပြီးပါပြီ၊ စုယဉ်ဘုန်းက အရမ်းလှတာပဲနော်"

စုယဉ်ဘုန်းက ကြေးမုံပြင်က သူ့အရိပ်ကိုကြည့်ပြီး အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေသည်။ ။

"ပြင်ဆင်ပြီးရင် သွားကြရအောင်၊ အောက်မှာ ကားက အသင့်စောင့် နေပြီ"

"အင်း သွားကြမယ်လေ"

စုယဉ်ဘုန်းက မှန်တင်ခုံရှေ့ကနေ ထလိုက်သည်။ ။ ထိုင်မသိမ်း အဖြူလေးနှင့် မင်းသမီးလေးတစ်ပါးလို အလှသွေးကြွယ်နေသော စုယဉ်ဘုန်းကိုကြည့်ပြီး အေးအေးက အလွန်အားကျနေသည်။ ။

ထိုစဉ်မှာ တိုက်ခန်းဝသို့ လူတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ ။

"ဒီအိမ်မှာ မစုယဉ်ဘုန်း ရှိပါသလား"

"ရှိပါတယ်၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ"

"လူတစ်ယောက်က စာပေးခိုင်းလို့ ပါ"

"ဘယ်သူလဲဟင်"

"ကျွန်တော် မသိဘူး၊ ပထမထပ်က မစုယဉ်ဘုန်းကို စာပေးပေးပါလို့ အကူအညီတောင်းတာနဲ့ လာပေးပေးတာပါ"

"ဪ ဟုတ်လား၊ ကျေးဇူးပါပဲ"

စုယဉ်ဘုန်းက ထိုလူထံမှ စာကို ယူလိုက်သည်။ ။ စာအိတ်ပေါ်က လက်ရေးကိုကြည့်လိုက်သည် နှင့် ရဲလွင်ထံမှ စာဆိုတာ သိလိုက်သည်။ ။

"ဟင် ... ကိုလွင်က ဘာများ ရေးလိုက်တာလဲ"

အံ့ဩမှုက အသံပင်ထွက်သွားသဖြင့် ဘေးလူတွေပါ ကြားလိုက်သည်။ ။

"ကိုရဲလွင်က ဘာရေးလိုက်တာလဲ၊ မြန်မြန်ဖောက်ဖတ်လေ"

အေးအေးက ဘေးကနေ လောဆော်လိုက်သဖြင့် စုယဉ်ဘုန်းက စာအိတ်ကိုဖောက်ပြီးဖတ်လိုက်သည်။ ။

စုယဉ် ...

ပထမဦးဆုံးကိုလွင် စုယဉ်ကို တောင်းပန်ပါတယ်လို့ ပြောပါရစေ။ မင်္ဂလာပွဲကို ကိုယ့်ဘက်က ဖျက်လိုက်ပါပြီ။ အဲဒီအတွက် စုယဉ် သိပ်ခံစားရမှာ ကိုသိလို့ အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပါတယ်။

မင်း မတွေ့နိုင်တဲ့ နေရာကို ထွက်သွားပြီမို့ ကိုလွင်ကို မရှာပါနဲ့ ။ ပြီးခဲ့တဲ့ ကိုလွင်တို့ ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို အိပ်မက်တစ်ခုလိုပဲ သဘောထားလိုက်ပါတော့။

ကိုလွင်တို့ နှစ်ယောက် လက်ထပ်လိုက်ရင် ပျော်ရွှင်တဲ့ အိမ်ထောင်တစ်ခု လုံးဝဖြစ်လာမှာ မဟုတ်လို့ စောစောကတည်းက လမ်းခွဲတာပဲ ကောင်းပါတယ် စုယဉ်။

တစ်ခါက စုယဉ်ရဲ့
ကိုလွင်

စုယဉ်ဘုန်းက တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေသော လက်တွေနှင့်

စာကိုပြီးဆုံးအောင် ဖတ်လိုက်သည်။ ။ စုယဉ်ဘုန်းရဲ့ မျက်နှာမှာ သွေးမရှိ တော့သလောက် ဖြစ်သွားသည်။ ။

မျက်လုံးလေး ပြူးကြောင်ပြီး ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကလေးကို တောင့်တောင့်ကလေး ဖြစ်နေသည်။ ။ စုယဉ်ဘုန်းထံသို့ အားလုံးရဲ့ အကြည့်က ကျရောက်နေသည်။ ။

"စုယဉ် ဘာဖြစ်လို့ "

စုယဉ်ဘုန်းသည် အံ့ဩထိတ်လန့်စရာ တစ်ခုခုနှင့် တွေ့လိုက်ပြီဆိုတာ အေးအေးကသိပြီး မေးလိုက်သည်။ ။ တုန်ယင်ပြီး ကြောင်စိစိဖြစ်နေသော စုယဉ်ဘုန်းကို အေးအေးက ဆွဲလှုပ်လိုက်ပြီးမေးသည်။ ။

စုယဉ်ဘုန်းက လက်ထဲကစာ လွှတ်ကျပြီး မျက်နှာကို လက်ဝါးနှင့် အုပ်ကာ ငိုရှိုက်ပြီး အိပ်ခန်းထဲကို ပြေးဝင်သွားသည်။ ။ အိပ်ခန်းတံခါးကို ဝုန်းခနဲ ပိတ်လိုက်သည်။ ။

အေးအေးက စုယဉ်ကျန်ရစ်ခဲ့သောစာကို ကောက်ဖတ်ပြီးသူပါ ထိတ်လန့်သွားသည်။ ။

"အောင်မယ်လေး ဒုက္ခပါပဲ၊ လက်ထပ်ခါနီးမှ သတို့ သားက ပွဲဖျက်လိုက်ပြီ"

"ဟင် ... ဘာဖြစ်တာလဲ"

"လက်မထပ်ဖြစ်တော့ဘူးတဲ့ ၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မသိဘူး"

"ဒုက္ခပါပဲ၊ စုယဉ်လေး အရှက်တကွဲဖြစ်ရပြီ"

အေးအေးရဲ့ မိခင် ဒေါ်ခင်အေးက ရင်ဝကိုဖိပြီး စိတ်မကောင်းကြီးစွာနှင့် ပြောသည်။ ။

အေးအေးက စုယဉ်ဘုန်းအတွက် အလွန်စိတ်ပူသွားသည် ။ အခန်း
တံခါးကို အတင်းရိုက်ပုတ်ပြီး ဖွင့်ခိုင်းသည် ။

"စုယဉ်၊ အခန်းတံခါးဖွင့်ပါဦး၊ အေး စိတ်ပူလှပြီ"

"စုယဉ်တစ်ယောက်တည်းနေပါရစေ"

"ခန်းမမှာ ဧည့်သည် တွေနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ"

"အေးအေးရယ် ကျေးဇူးပြုပြီး မင်္ဂလာပွဲဖျက်လိုက်တာ ပြောပေးပါ"

"ပြောပေးမယ်၊ ဒါပေမဲ့ စုယဉ်အပြင်ကို ခဏထွက်ခဲ့ပါဦး"

"ကျေးဇူးပြုပြီး အားလုံးသွားကြပါ၊ စုယဉ်တစ်ယောက်တည်း နေပါ
ရစေ"

"စုယဉ်ကို စိတ်မချဘူးကွယ်"

"စုယဉ် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ စိတ်ချပါ"

ဆိုနှင့်ဝမ်းနည်းသောအသံနှင့် ပြောနေသော စုယဉ်ဘုန်းရဲ့
အသံကိုကြားပြီး သွားရမည့် သူ့အတွက် စိတ်မချနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်
။

ဒါပေမဲ့ စုယဉ်ဘုန်းက သွားစေချင်၍ အခန်းတံခါးကို ပိတ်ခဲ့ပြီ။ စုယ
ဉ်ဘုန်းရဲ့ တိုက်ခန်းက အားလုံးဆင်းခဲ့ကြသည် ။

စုယဉ်ဘုန်းက ရူးမတတ် လူးလိုမ့်ပြီး ငိုရှိုက်ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။ တိုက်
ခန်းက ဆင်းလာသူတွေအားလုံး စုယဉ်ဘုန်းကို အလွန်သနားနေကြသ
ည် ။

"တော်တော်သစ္စာမရှိတဲ့ ကောင်ပဲ၊ အနားကပ်ပြီးမှ ဒီလိုလုပ်တာ စု
ယဉ်ကို သက်သက်အရှက်ခွဲတာ"

အေးအေးက ကျိတ်မနိုင်ခဲမရ ဒေါသတွေဖြစ်နေသည်။ ။

"အစကတည်းက ဒီကောင်ဟာ သစ္စာမရှိတဲ့ လူလို့ ပြောသားပဲ၊ စုယဉ်က လက်မှ မခံတာ"

"ရုပ်ချောပြီး အပေါင်းအသင်းဆုံပေမယ့် သစ္စာမရှိတာကို စုယဉ် နားဝင်အောင်ပြောလို့ မရခဲ့ဘူး၊ သူ့ကို ပစ်ခတ်ယုံလိုက်တဲ့ စုယဉ် ကောင်းကောင်း ကြီး ဒုက္ခရောက်ပြီ"

"ဟုတ်ပါရဲ့ ၊ စုယဉ် အတော်ခံစားနေရရှာမယ်"

"အခုမှ အပြစ်မတင်ကြနဲ့ တော့ကွယ်၊ သူ့ကို ဝိုင်းဝန်းပြီး အားပေးကြပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ"

ကရုဏာသက်စွာ ပြောနေသော ဒေါ်ခင်အေးရဲ့ စကားကို အားလုံး ထောက်ခံလိုက်သည်။ ။ စုယဉ်ဘုန်းမှာ တော့ လောကကြီးတစ်ခုလုံး အမှောင်ကျမတတ် ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

(၂)

ဒေါ်ခင်အေးက ကန်ထရိုက်တိုက်ဆောက်ပြီး တိုက်ခန်းများကို ရောင်းခဲ့သည်။ ဒေါ်ခင်အေးပိုင်သော တိုက်ခန်းအနက်က စုယဉ်ရဲ့ ဖခင်က တစ်ခန်းဝယ်လိုက်သည်။

ဇနီးသည် သေဆုံးပြီး ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ် သမီးလေးနှင့် တိုက်ခန်းတွင် နေခဲ့သည်။ တိုက်ခန်းပိုင်ရှင် ဒေါ်ခင်အေးရဲ့ သမီး အေးအေးနှင့် စုယဉ်ဘုန်းသည် သက်တူရွယ်တူ အတန်းတူမို့ အတော်လေး ရင်းနှီးခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းသွားကျောင်းပြန် ကျူရှင်တက်တော့လည်း အတူတူပါပဲ။ ဆယ်တန်းကို အတူတူအောင်ပြီး တက္ကသိုလ်တက်ခဲ့ကြသည်။

အထူးပြု ဘာသာချင်းမတူသော်လည်း တစ်ကျောင်းတည်းမှာ မို့ အမြဲတွေ့နေကြသည်။ ဘွဲ့ရပြီး အလုပ်ကိုယ်စီဝင်ကြသည်။ စုယဉ်ဘုန်းက ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် အလုပ်ရပြီး အေးအေးက အစိုးရအလုပ်ဝင်လိုက်သည်။ စုယဉ်ဘုန်းက အလုပ်ဝင်ပြီး ခြောက်လလောက်အကြာမှာ စုယဉ်ဘုန်းရဲ့ ဖခင် ကွယ်လွန်သွားသည်။

ဆွေမျိုးနီးစပ်မရှိသော စုယဉ်ဘုန်းက တိုက်ပိုင်ရှင် ဒေါ်ခင်အေးတို့ သားအမိကိုပဲ ဆွေမျိုးရင်းချာလို အားကိုးနေရသည်။

ဒေါ်ခင်အေးကလည်း လိမ္မာရေးခြားရှိသော စုယဉ်ဘုန်းကို သမီး

လေးတစ်ယောက်လို ချစ်ခင်သံယောဇဉ်တွယ်နေသည်။ ။

ကုမ္ပဏီတွင် အလုပ်ဝင်ပြီး ဟိုစပ်စပ်သည် စပ်စပ် စီးပွားရေးကိုလုပ်သော ရဲလွင်နှင့် ဆုံသည်။ ။ ရဲလွင်က သုံးနိုင်ဖြုန်းနိုင်ပြီး ရည်းစားထည်လဲထားတတ်သည် ကို စုယဉ်ဘုန်း မသိရှာပါ။

အေးအေးဆေးဆေး နေတတ်သော စုယဉ်ဘုန်းက ရဲလွင်ရဲ့ အကြောင်းကို မစုံစမ်းပါ။ အပေါင်းအသင်းဆုံသော အေးအေးက ရဲလွင်အကြောင်းကို သိလာခဲ့သည်။ ။

စုယဉ်ဘုန်းက ရဲလွင်နှင့် ချစ်သူဖြစ်ပြီးမှ အေးအေးကို အသိပေးခဲ့သည်။ ။ အေးအေးက စုံစမ်းပြီး ရဲလွင်အကြောင်းကို သိသည် နှင့် စုယဉ်ဘုန်းကို သတိပေးသည်။ ။

"စုယဉ်ရေ ကိုရဲလွင်က နာမည်ပျက်ရှိတယ်နော်၊ နင် သတိထားဦး"

"ဘယ်လိုနာမည်ပျက်လဲ"

"ရည်းစားများ တယ်တဲ့ "

"ဟုတ်လို့ လား၊ နင် ဘယ်လိုသိလဲ"

"ငါတို့ ရုံးက ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ ကြိုက်သေးတယ်တဲ့ ၊ ခြောက်လလောက်ပဲ ရည်းစားဖြစ်ပြီး အဲဒီကောင်မလေးကို ပစ်လိုက်တာတဲ့ "

"ဟုတ်လို့ လား"

"ဟုတ်တာပေါ့၊ ရုံးက အားလုံးသိကြတယ်"

"ရည်းစားများ တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူပြောတာလဲ"

"သူပြောတာပေါ့"

"အင်း သူနဲ့ ကွဲသွားလို့ အမြင်ကတ်ပြီး သက်သက်ပြောတာနေမှာ ပါ ဟယ်"

" မဟုတ်ဘူး ၊ သူတစ်ယောက်တည်းပြောတာ မဟုတ်ဘူး ၊ တော် တော်များများ ပြောကြတာပါ"

ရဲလွင်ကိုချစ်သည့် စိတ်က စုယဉ်ဘုန်းကို အမြင်မမှန်စေရန် ဖုံးကွယ်ထားသည် ။ အေးအေးရဲ့ စိုးရိမ်သတိပေးစကားတွေက စုယဉ်ဘုန်းကို တိုးမပေါက်အောင် ရှိနေသည် ။

"ကိုလွင်ရဲ့ အကြောင်းတွေ စုယဉ် နားမဆုံအောင် ကြားရတယ်"

ရဲလွင်နှင့် တွေ့သည့် အခါ စုယဉ်ဘုန်းက ပြောပြသည် ။

"စုယဉ်က ဘာတွေကြားလို့ လဲကွယ်"

"ကိုလွင်က ရည်းစားများ တယ်တဲ့ ၊ ရည်းစားတစ်ယောက်ကို ကြာကြာမတွဲဘူးဆို"

"ဟာ ... မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုလွင်က မိန်းကလေးအပေါင်းအသင်းတွေ ရှိခဲ့တယ်၊ အဲဒါကို ပတ်ဝန်းကျင်က မလိုတမာနဲ့ ပြောတာပါကွာ"

"ကိုလွင် တကယ်ရည်းစားမများ ခဲ့ပါဘူးနော်"

"တစ်ယောက်ပဲ ထားဖူးတယ်၊ အဆင်မပြေလို့ လမ်းခွဲတာ၊ ဒီတစ်ယောက်ကလွဲပြီး ကိုလွင်မှာ ချစ်သူဆိုတာ မရှိခဲ့ပါဘူး"

"အဲဒါ တကယ်ပဲလားဟင်"

"တကယ်ပေါ့၊ စုယဉ်လေးနဲ့ ကျမှ တကယ့်အချစ်စစ်၊ အချစ်မှန်ဆိုတာကို ကိုလွင် တွေ့ရတာပါ"

ရဲလွင်ရဲ့ ချောမွေ့သော မုသားစကားတွေကို စုယဉ်ဘုန်းက အကြွင်း

မဲ့ယုံကြည်နေသည် ။ အေးအေးနှင့် တွေ့သည့် အခါ အေးအေးရဲ့ သံသယစကားတွေကို ချေပလိုက်သည် ။

"အေးအေးရယ်၊ နင် သူများ စကားတွေကိုယုံပြီး ကိုလွင်ကို အထင်မလွဲပါနဲ့ ဟာ၊ ကိုလွင်က ငါ့ကို သိပ်ချစ်တာ"

ရဲလွင်ကို အလွန်ယုံကြည်ပြီး အချစ်ကြီးနေတော့ အပြစ်မမြင်နိုင်ရှာသော စုယဉ်ဘုန်းကို ဘယ်လိုမှ နားသွင်း၌ မရပါ။

နောက်ဆုံး အေးအေးက လက်လျှော့လိုက်ရသည် ။ စုယဉ်ဘုန်းကို ရဲလွင်က သစ္စာရှိရှိနှင့် ချစ်မိသွားပါစေလို့ သာ မျှော်လင့်လိုက်သည် ။

သွေးရင်းသားရင်း မရှိရှာသော စုယဉ်ဘုန်းက ရဲလွင်ကို အားကိုးချစ်နှင့် အလွန်ချစ်မိနေပါပြီ။ ရဲလွင်ကလည်း စုယဉ်ဘုန်းကို လောကတွင် အချစ်ဆုံးဟု ကြွေးကြော်နေသည် ။

"ကိုလွင်မှာ လည်း မိဘမောင်နှမရှိတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒါကြောင့် စုယဉ်လေးကိုပဲ အချစ်တွေ ပံ့ပေးလိုက်တာ"

"ကိုလွင်နဲ့ စုယဉ်တို့ နှစ်ယောက်က ဘဝတူတွေပဲနော်"

"ဟုတ်တာပေါ့ကွယ်"

"စုယဉ်ကမှ မိဘတွေနဲ့ နေခဲ့ရသေးတယ်၊ ကိုလွင်က ငယ်ငယ်ကတည်းက မိဘတွေဆုံးခဲ့တာ"

"ကိုလွင်ရဲ့ အဖြစ်က ကြေကွဲစရာပဲနော်"

"ဖေဖေရဲ့ သူငယ်ချင်း ကြီးကြီးသိတာက မွေးစားခဲ့လို့ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်လာတာပဲ စုယဉ်ရဲ့ "

"အဲဒီကြီးကြီးသိတာမှာ သားသမီးတွေ ရှိမှာ ပေါ့နော်"

"ဟာ ... ကြီးကြီးသီတာက အပျိုကြီးစုယဉ်ရဲ့ "

"ဟုတ်လား စုယဉ် မသိလို့ ပါ"

"သူ့ရှေ့မှာ အဲဒီစကားပြောမိရင် ဒေါသဖြစ်မှာ သေချာတယ်"

"ဘာလဲ အပျိုကြီးဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်ကို နည်းနည်းမှ အထိမခံဘူး ဟုတ်လား"

"အင်း ကြီးကြီးသီတာက စည်းကမ်းကြီးတယ်"

"ကိုလွင်က သူနဲ့ ဘာလို့ မနေတာလဲ"

"သူက ပဲခူးမှာ လေ၊ ကိုလွင်အလုပ်က ရန်ကုန်မှာ ဆိုတော့ သူနဲ့ မနေတာကြာပြီ"

"ခဏခဏ သွားလည်တာပေါ့နော်"

"မရောက်တာကြာပြီ"

"ပဲခူးက ဘာဝေးတာလိုက်လို့ ကိုလွင်ရယ်"

"ဒီလိုပါပဲ၊ မရောက်ဖြစ်ဘူး"

"စုယဉ် ကိုလွင်ရဲ့ ကြီးကြီးသီတာနဲ့ တွေ့ချင်တယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကိုလွင်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ဆွေမျိုးကို စုယဉ် တွေ့ချင်တာပေါ့"

"ကြီးကြီးသီတာနဲ့ က သွေးသားမတော်စပ်ပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ ကိုလွင်ရဲ့ မွေးစားမေမေ မဟုတ်လား၊ စုယဉ်ကို ခေါ်သွားနော်"

"ကောင်းပါပြီ စုယဉ်"

ထိုအချိန်က ရဲလွင်က စုယဉ်ဘုန်းကို ဘဝလက်တွဲဖော်အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ပြီမို့ ဒေါ်သီတာနှင့် တွေ့စေရန် စိတ်ကူးလိုက်သည်။ ။

ရုံးပိတ်ရက်အားသည့် တစ်ရက်မှာ စုယဉ်ဘုန်းအား ပဲခူးသို့ ခေါ်သွားသည်။ ။ လိုင်းကားစီးပြီး ဒေါ်သီတာနေထိုင်သော အိမ်သို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ။

ဒေါ်သီတာက စုယဉ်ဘုန်းကို မြင်မြင်ချင်း အေးဆေးတည်ငြိမ်သော စုယဉ်ဘုန်းကို သဘောကျသွားသည်။ ။ ရိုးသားသော စုယဉ်ဘုန်းနှင့် ရဲလွင်ကို သဘောတူနေသည်။ ။

"မောင်လွင် စုယဉ်ဘုန်းက ရိုးသားတည်ငြိမ်တဲ့ မိန်းကလေးဆိုတာ ကြီးကြီးသိတယ်"

"ဟုတ်တယ်ကြီးကြီး၊ စုယဉ်လေးက လိမ်လည်း လိမ္မာတယ်"

"မင်းရဲ့ အကျင့်ဆိုးတွေကိုဖျောက်ပြီး သူ့ကို တည်တည်တံ့တံ့ လက်ထပ်ပါကွယ်"

စုယဉ်ဘုန်းရဲ့ ကွယ်ရာမှာ ဒေါ်သီတာက ရဲလွင်ကို သတိပေးသည်။ ။

"ကျွန်တော်က ဘာတွေဆိုးလို့ လဲ ကြီးကြီးရယ်"

"မင်းအကြောင်း ငါ မသိဘူးထင်နေလား၊ ရန်ကုန်မှာ မင်း ဘယ်လောက်ခြေရှုပ်နေတယ်ဆိုတာ သိတယ်"

"အလကားပါ ကြီးကြီးရယ်၊ မလိုတဲ့ လူတွေ ပြောတဲ့ စကားကို မယုံပါနဲ့ "

"ငါ ယုံကြည်ရတဲ့ သူ့ဆီက ကြားတယ်၊ မင်း ဘာမှ လှည့်ပတ်ပြောမနေနဲ့ "

ကျောင်းဆရာမဝီဝီ စည်းကမ်းကြီးပြီး တိကျပြတ်သားသော ဒေါ်သီတာရဲ့ စကားကို ရဲလွင်က ငြင်းဆန်နိုင်အားမရှိပါ။

"အသက်ကြီးတဲ့ အဘွားကြီးဆိုပြီး ငါ ဘာမှ မသိဘူးမထင်နဲ့ အားလုံးသိတယ်"

"ဟုတ်ပါပြီ ကြီးကြီးရယ်၊ ကြီးကြီး ဖြစ်စေချင်သလို ကျွန်တော်နေမှာပါ"

"အေးလေ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့"

"ကြီးကြီး အခုတလော ကျွန်တော် အလုပ်အကိုင်မကောင်းလို့ ပိုက်ဆံနည်းနည်းလောက်ပေးပါ"

"အသက်ကြီးတဲ့ ငါ့ကို ရှာမကျွေးဘဲ ငါ့ဆီကတောင်းရသေးလား ရဲလွင်ရယ်"

"ကြီးကြီးက အသက်မကြီးသေးပါဘူး၊ ပြီးတော့ ကြီးကြီးက သူဌေးပဲ"

"မင်းကို အားမကိုးရတော့ ငါ့မှာ မတ်တတ်စာအပြင် တုံးလုံးစာလည်း ထားရသေးတယ်"

ရဲလွင်က အတင်းကပ်ပြီး တောင်းနေသဖြင့် သူတောင်းသလောက် မပေးသော်လည်း ဒေါ်သီတာထံမှ ငွေကို ရဲလွင်ရရှိလိုက်သည်။

ဒေါ်သီတာသည် အပျိုကြီးဖြစ်ပြီး ကျောင်းဆရာအလုပ်က ပင်စင်ယူကာ မိဘတွေထားခဲ့သော အိမ်ပိုင်၊ စီးပွားလက်ငုပ်လက်ရင်းလေးရှိ၍ အချမ်းသာကြီးမဟုတ်သော်လည်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နေနိုင်သည်။

ဘဏ်စာရင်းမှာ လည်း သိန်းတစ်ရာနီးပါးလောက်ရှိသည် ဆိုတာကို

ရဲလွင်က သိနေသည် ။ ထိုသိန်းတစ်ရာကို ရဲလွင်က မျက်စောင်းထိုးနေသည် ။

ဒေါ်သီတာက ပဲခူးအိမ်တွင် သူ့လိုပဲ အပျိုကြီးဖြစ်သော ဒေါ်အေးနှင့် အတူနေသည် ။ ငယ်ရွယ်ပြီး ကျန်းမာသော ဒေါ်အေးက ဒေါ်သီတာကို ပြုစုအဖော်ပြုပေးသည် ။ ဒေါ်ကြည်က ပဲခူးဈေးထဲတွင် ဆိုင်ထွက်ပြီး သူ့ကိုယ်ပိုင်စီးပွားနှင့် သူပါ။

ဒေါ်ကြည်က ဒေါ်သီတာထံတွင် ရဲလွင် ပိုက်ဆံကျိတ်ပြီး တောင်းနေသည် ကို အခန်းပြင်က ကြားသော်လည်း ဝင်၍ ဟန့်တားပြောဆိုခြင်း မရှိပါ။

အကျင့်စာရိတ္တမကောင်းသော ရဲလွင်ကို အလွန်အမြင်ကတ်သော်လည်း ဒေါ်သီတာရဲ့ မျက်နှာကိုထောက်ပြီး ဝင်ရောက်ပြောဆိုခြင်းမပြုပါ။

ဒေါ်သီတာထံမှ ပိုက်ဆံရပြီး ကျေနပ်ပြီးတွေ့နှင့် အခန်းထဲမှ ထွက်လာသော ရဲလွင်ကိုမြင်ပြီး အမြင်ကတ်လွန်း၍ မျက်နှာလွှဲလိုက်သည် ။

ရဲလွင်က ဒေါ်ကြည် သူ့ကိုမကြည့်သည် ကို သိသော်လည်း ဂရုမစိုက်ပါ။ မခိုးမခန့်ပြီးပြီး လှည့်ထွက်လာခဲ့ကြသည် ။